

Kun hos Vandtræderne, *Phalaropus hyperboreus*, Odinshanen, og *Crymophilus fulcarius*, Thorshanen, finder man et tilsvarende Forhold, idet Hannerne hos disse Fugle ere mindre og mindre skønne end Hunnerne, og hos disse skal det ogsaa udelukkende være Hannerne, hvem Omsorgen for Yngelen paahviler. Disse Arter lægge som næsten alle andre Charadriider 4 Æg, medens Pomerantsfuglen sædvanlig lægger 3; kun *Ægialitis cantiana*¹, Hvidbrystet Præstekrave, lægger ogsaa 3 Æg, og det er da ret mærkeligt, men formodentlig rent tilfældigt og vel sikkert uden Sammenhæng med Fuglens Ydre, at den særegne Form, den bageste Ende af Pomerantsfuglens Brystben har, genfindes hos denne Art og ligeledes hos *Crymophilus*. Særegenheden bestaar jo i, at Sidefligene strække sig lige saa langt tilbage som Brystbenets Køl, og tilmed ere lidt udadvendte, hvorved det faar en paafaldende Lighed med Brystbenet hos Maagerne, Charadriidernes nære Slægtninge.

SKOVSNIPPENS, *SCOLOPAX RUSTICULA*, YNGLEFORHOLD I DANMARK.

AF

AXEL KOEFOED.

At Skovsnuppen yngler her i Landet, er en kendt Sag, men at den yngler paa saa mange Steder, som nedenfor nævnt, vides maaske ikke af enhver.

Da jeg havde bragt i Erfaring, at Skovsnuppen ynglede i Kongelunden paa Amager, tog jeg derud i Foraaret 1903, og efter at have set Vegetationen der, kunde jeg forstaa, at her var et glimrende Opholdssted for den, da der i den lille Lund næsten overalt er et tykt Moslag, hvor Snuppen kan finde sin Føde: Orme, Insekter o. s. v.

Tilmed har Kongelunden den Fordel for Snuppen, at ingen Mennesker maa færdes i Skoven uden paa den Korsvej, der gaar igennem den, hvilket Hr. Fasanjæger Albrechtsen vaager

¹ Strandskaden, *Hæmatopus ostreologus*, lægger vist lige saa ofte 4 som 3 Æg. At alle Vadefugle, naar de en Gang have været berøvet deres Æg, anden Gang lægge 3, betyder naturligvis ikke stort i denne Sammenhæng.

meget strængt over, saavel som over at der aldrig skydes Snepper der; dog tillod han mig at gaa i Skoven, da jeg havde Landbrugsministeriets Dispensation fra Jagtloven.

Resultaterne af mine Undersøgelser dér vare over al Forventning, idet jeg fandt følgende:

Den 12. Maj 1903 en Rede med 4 spraaede Æg.

Den 28. Maj 1903 2 Reder med Æggeskaller, altsaa Kuld, der vare udrugede, hvilket tydeligt fremgik af Resternes Udseende.

Den 26. Juni 1903 en Rede med 4 frisklagte Æg.

Den 8. Maj 1904 en Rede med 4 spraaede Æg.

Den 11. Maj 1905 en Rede med 2 frisklagte Æg; 2 laa ved Siden af med store Huller, gennem hvilke Indholdet var spist, formentlig af Krager.

Den 29. April 1906 en Rede med 4 frisklagte Æg.

Efter disse Data maa man altsaa formode, at Sneppens Æglægning almindeligvis begynder i April, naar Vejret er til det, idet Rugetiden varer 2 à 3 Uger; forstyrres det første Kuld, lægger den sandsynligvis, som saa mange andre Vadere, et nyt.

De her nævnte Reder har jeg dels fundet under smaa Graner, hvor de vare meget skjulte, dels aabne mellem Egepur, og endelig paa aabne Pladser i gammelt Løv, men stedse ved sumpede Steder.

Reden bestaar kun af et Hul, Fuglen har skrabet i Jorden; Underlaget oftest af tørre Egeblade, som aldeles ligne Æggene i Farve.

Æggene ere som bekendt ret store, glatte, lysebrune med mørkebrune Pletter i den butte Ende, og ere temmelig stærke de ere dels runde og dels langagtige.

Snæppen ligger fast paa Reden, til man er lige ved den.

Kjærbølling beretter om dens Ynglen i Kongelunden, i Klitterne ved Vesterhavet, paa Øland i Limfjorden, i Vendsyssel og paa Bornholm i Dalene mellem Klipperne.

Ifølge Brev til mig er den funden ynglende ved Visborggaard pr. Skelund i 1903, hvor Hr. Skovrider H. G. Oppermann mener, den yngler hvert Aar.

I »St. Hjøllund« Plantage i Jylland 20. Maj 1903 saa Plantør Stærmose en Snæppe med tre eller fire smaa Unger, der lige vare komne ud af Æggene; se Dansk Jagttidende Nr. 3, 1903.

Ved Svaneke blev 5. April 1903 skudt en Snæppe, og da Skytten tilfældig saa hen til det Sted, hvorfra Fuglen fløj op, fik han Øje paa fire Æg; se Dansk Jagttidende Nr. 3, 1903.

I »Ibs« Plantage paa Bornholm fandtes den 1. Maj 1905 en Rede med 4 Æg, og ifølge Toldforvalter S. Gjedsteds Brev yngler den hvert Aar der.

Ifølge Breve fra kgl. Skovfoged L. Jensen-Tusch yngler der mindst 10 Par Snæpper i Almindingen, hvor den saa at sige er fredet altid. Ligeledes yngler hvert Aar nogle Par i Rø Plantage, og den er i det hele taget ret almindelig ynglende der paa Øen.

I Gjørsløv Vænge i Giesegaards Skove paa Sjælland fandtes 18. April 1906 en Rede med 4 noget rugede Æg, der bleve forladte af Fuglen; se Dansk Jagttidende Nr. 5, 1906.

Endelig har Hr. Fasanjæger Albrechtsen i Kongelunden meddelt mig følgende:

Skovsneppen har ynglet der i Skoven i de sidste 40 à 50 Aar, hvilket er sagt ham af paalidelige Folk, som den Gang arbejdede i Skoven, og som i April og Maj ofte fandt mange Sneppereder.

Efter hans Mening ere de tagne en Del af. I de første Aar, han var der, fandt han nemlig 4 à 5 Reder om Aaret, medens han nu i Reglen kun finder en à to, hvilket han formoder ligger noget i, at Sneppen meget sjelden kommer tilbage til Reden, naar den er stødt op, og Æggene af den Grund blive ødelagte. Han holder derfor meget strængt paa, at ingen uden højst nødvendigt faar Lov til at gaa i Skoven i Yngletiden, April og Maj, dels for Fasanernes og dels for Sneppernes Skyld.

Under det egentlige Sneppetæk, fra først i Marts til Midten af April, kan han enkelte Aftener tælle circa 20 Snæpper, hvorimod han i Aftener i Juni og Juli har talt op til circa 40 Stk., hvorfor han mener, at der undertiden yngler circa 10 à 15 Par.

Af og til har Fasanjægeren fundet Reder før Midten af April, formentlig af Snepper, der have overvintret, da Æglægningen var saa tidlig.

Ligeledes har han lagt Mærke til, at naar man om Sommeren støder Sneppen, medens den sidder og varmer Ungerne, tager den altid en Unge op med mellem Fødderne, og søger man godt efter paa det Sted, hvorfra den fløj op, finder man som Regel 2 à 3 Unger, og disse ere ofte ret store.

Rugepladserne ere i Reglen i Birke-, Gran- eller Egeskov, men mest i Egeskov.

For circa 7 Aar siden var det en meget tør Sommer, saa at

Grøfter og Skovbunden i Kongelunden var aldeles tørre og haarde, hvilket havde til Følge, at der det Aar fandtes flere halvvoxsne Unger døde, formentlig af Mangel paa Næring, fordi Ungerne med de bløde Næb ikke kunde bore i Jorden og der skaffe sig Føde; en halv død Unge fandtes lige uden for Fasanjægerens Bolig og blev bragt ind i hans Stue, men den var saa udmattet, at den strax døde.

I strænge Vintre har Fasanjægeren fundet døde Snepper liggende i større Graner — hvor de ligefrem ere døde af Mangel paa Ernæring — hvilket er let forstaaeligt, naar Jorden i længere Tid er frossen.

Derimod har han i de senere milde Vintre daglig set Snepper, og der blev bl. a. ved Kongejagten den 21. December 1906 stødt 6 op forskjellige Steder i Lunden.

Fredningen er meget stræng i Kongelunden; det er mange Aar siden, en Sneppe er skudt der.

At Snæppen yngler i betydeligt Tal paa saa lille en Plet som Kongelunden, viser altsaa, at der her i Danmark findes gode Betingelser for dens Ynglen; fik den Fred til at yngle, og blev den ikke skudt bort i Foraarstiden, ofte endda under paabegyndt Æglægning, vilde der sikkert yngle en Del rundt om i Landet, og der bør arbejdes hen til at fjærne den meningsløse Bestemmelse i Jagtloven, der tillader, at Snæppen skydes i Parrings- og Yngletiden.

SORTSTRUBET BYNKEFUGL, PRATICOLA RUBICOLA, OG RØDTOPPET FUGLEKONGE, REGULUS IGNICAPILLUS, VED ESBJÆRG.

AF

M. KLINGE, Esbjerg.

I Foraaret 1906 havde jeg to Gange Lejlighed til at iagttage Sortstrubet Bynkefugl. Den første saa jeg 7. Marts mod Aften paa en Bakkeskraaning ved Esbjerg Havn; den opholdt sig i noget højt, vissent Græs, formodentlig for at søge Nattely, men blev opskræmmet, da jeg nærmede mig.

Den 19. Marts traf jeg et Par ved Vejrup Kirke, 2½ Mil øst for Esbjerg, hvor de søgte Føde paa en Affaldsdyngge bag en